

Arrest

nr. 289 095 van 22 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIBI
Maurice Van Meenenplein 14/6
1060 SINT-GILLIS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat J. DIBI en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U werd geboren op (...) in Ibadan, Oyo state. Tijdens uw leven in Nigeria woonde u in Oyo, Osun, Abuja en Lagos. U behoort tot de etnische groep Igbo en bent praktiserend christen.

In 2010 verliet u Nigeria om in Oekraïne te gaan studeren en er een leven op te bouwen. De situatie waarin u in Nigeria leefde was niet goed omwille van het feit dat u christen bent en verklaart afkomstig te zijn van de Biafra-regio. U vreest bij terugkeer naar Nigeria verschillende vervolgers in het algemeen:

bandieten, terroristen, kidnappers, (Fulani) herdsman. De directe aanleiding van uw vertrek uit Nigeria betreft de aanslag op een kerk in Osun State in 2008, waar u zelf aanwezig was. Er werden ongeveer zes mensen neergeschoten door terroristen. U kon wegvlugten en besloot in 2010 om in Oekraïne te gaan studeren.

U reisde legaal per vliegtuig met een tussenstop in Istanbul naar Oekraïne. In maart 2022 verliet u Oekraïne naar aanleiding van het uitbreken van de oorlog in Oekraïne, en reisde u met de trein naar België. Op 13 maart 2022 verzocht u de Belgische staat om internationale bescherming.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: (1) uw studentenkaart uit Oekraïne, (2) uw student permit uit Oekraïne, (3) uw paspoort, (4) de toelatingsbrief voor de universiteit in Oekraïne en (5) huurcontracten uit Oekraïne.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) haalt u aan dat u de algemene situatie vreest in Nigeria. U verklaart dat er elke dag mensen worden gedood of ontvoerd. U zou als christen niet veilig zijn in Nigeria omdat Boko Haram aanslagen pleegt op christenen. U haalt hierbij een voorbeeld aan uit 2008 of 2009, waar de groepering Boko Haram een aanslag pleegde op een kerk. U vermeldt dat u hier zelf niet aanwezig was. Verder verklaart u dat u als bekende voetballer een geveiseerd persoon bent in Nigeria. U ontving echter nooit persoonlijke bedreigingen. Verder vermeldt u de corruptie in Nigeria en verklaart u dat u niet zo wilt leven. Tot slot vermeldt u een voorval waarbij u geld ging afhalen bij een ATM en dit geld werd gestolen (Vragenlijst CGVS punt 5, dd. 08.06.2022).

Tijdens uw interview op het CGVS verklaart u dat uw problemen stammen uit het feit dat Nigeria is verdeeld tussen christendom en islam en dat u afkomstig bent van het gebied Biafra. U verklaart dat u altijd herkend zal worden als Igbo persoon, en de Nigeriaanse bevolking het u zou kwalijk nemen dat de Biafra bevolking een aantal decennia terug een oorlog startte. Verder verklaart u dat veel mensen in Nigeria werkloos zijn, dat mensen u zouden aanvallen omdat u twaalf jaar in Europa woonde, dat er verschillende islamitische groeperingen actief zijn in Nigeria en dat u zal overvallen worden omdat ze zouden zien dat u geld heeft (NPO dd. 19.08.2022, p. 10).

Er dient opgemerkt te worden dat zowel tijdens uw interview bij DVZ als tijdens uw vrij relaas op het CGVS u enkel en alleen – op een zeer vage manier – de algemene situatie in Nigeria vermeldt. Er dient te worden opgemerkt – en benadrukt – dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere verwijzing naar de algemene (onveilige) situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen.

Er werd dan ook tijdens de tweede helft van uw interview op het CGVS gevraagd om duidelijk uiteen te zetten wat u juist (persoonlijk) vreest. U repliceerde met het volgende: bandieten, terroristen, kidnappers, (Fulani) herdsman. Wanneer u werd gevraagd waarom u een persoonlijke vrees had voor bandieten repliceerde u dat u christen bent en afkomstig bent van de Biafra regio. U verklaarde dat u in 2009 samen met uw zus werd aangevallen omdat bandieten haar tas wilden stelen. U verklaarde echter dat u deze bandieten nog nooit eerder zag en achteraf nooit meer zag. Wanneer u wordt gevraagd of de aanval tegen u persoonlijk gericht was – meer specifiek of u zelf denkt dat als iemand anders er op dat moment op die plaats was, deze eveneens zou zijn aangevallen – verklaart u dat dit zeker het geval zou zijn geweest. Er kan dus worden vastgesteld dat de aanval op u en uw zus volledig willekeurig was. In geen enkel opzicht kan u bewijzen dat dit gebeurde doordat u christen bent of van de regio Biafra

afkomstig zou zijn (NPO dd. 19.08.2022, p. 11, 12, 13). Het enige wat op basis van uw verklaringen vastgesteld kan worden, is dat uw zus het slachtoffer werd van een handtasdiefstal.

Wat betreft uw verklaringen dat u afkomstig zou zijn uit Biafra (NPO dd. 19.08.2022, p. 10), dienen volgende vaststellingen gedaan. U verwees in deze context naar de oorlog die plaatsvond in het jaar 1976 [u doelde waarschijnlijk op het jaar 1967], verklaarde dat vele Biafranen weden vermoord, en de kwestie nog steeds niet is opgelost; en dat, als je ergens heen reist in Nigeria, 'ze' steeds zien dat je Igbo bent en 'ze' je er dan van beschuldigen dat je een oorlog startte. U verklaarde voorts dat u ook een vrees koestert omdat u Biafraan zou zijn, 'ze' duidelijk gemaakt hebben dat jullie leven er niet veilig is, 'ze' zich de oorlog herinneren, en 'jullie' hun afstammelingen zijn (NPO dd. 19.08.2022, p. 12).

Het dient echter opgemerkt dat – ondanks uw bewering afkomstig te zijn uit Biafra – u verklaarde tijdens uw leven te Nigeria, enkel te Oyo State, Oshun State, Lagos en Abuja te hebben gewoond (NPO dd. 19.08.2022, p. 4). Op basis van de aan het administratief toegevoegde informatie – waaruit blijkt dat geen van deze deelstaten ooit deel hebben uitgemaakt van wat als 'Biafra' zou kunnen worden beschouwd – kan niet ingezien worden waarom u beweert 'afkomstig' te zijn uit Biafra of een 'Biafraan' te zijn. Tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken, liet u uw beweerde Biafra-afkomst voorts helemaal onvermeld en formuleerde u geen enkele vrees in deze context. Wat betreft uw suggestie dat u als sympathisant van Biafra zou worden gezien omwille van uw etnische herkomst – Igbo – dient opgemerkt dat, volgens de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, er zo'n 33 miljoen Igbo wonen in Nigeria, deze ongeveer 19% uitmaken van de gehele Nigeriaanse bevolking, en een van de drie grootste etnische groepen in Nigeria vormen. Nergens in de beschikbare informatie valt terug te vinden dat Igbo in Nigeria geïsoleerd of vervolgd zouden worden, louter omwille van hun etnische herkomst. Uw bewering dat u, louter omwille van uw Igbo-etnie, geïsoleerd zou worden in Nigeria en ervan beschuldigd zou worden schuld te treffen aan de Biafra-oorlog, valt dan ook niet ernstig te nemen.

Vervolgens wordt er u gevraagd wat uw persoonlijke vrees voor terroristen betreft. U verklaart dat de terroristen van Nigeria een islamitisch land willen maken en dat de president van Nigeria zelf islamitisch is. Wanneer wordt gevraagd of de terroristen u ooit persoonlijk vreesden repliceerde u in eerste instantie 'nee nooit'. Hierna verklaart u echter dat er een aanslag plaatsvond op een kerk en dat u dacht dat de daders terroristen waren. De aanslag gebeurde, volgens uw verklaringen, in 2008 in de 'Assemblers of God' kerk in Osun State. U verklaart dat er ongeveer zes mensen werden neergeschoten die dag. Er dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingen duidelijk verklaart dat u niet aanwezig was in deze kerk (Vragenlijst CGVS punt 5, dd. 08.06.2022). Echter verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u wel in deze kerk aanwezig was tijdens de aanslag (NPO dd. 19.08.2022, p. 11). Gelet op de bovenstaande tegenstrijdigheid kan er nog weinig geloof worden gehecht aan uw aanwezigheid en dus persoonlijke vrees ten opzichte van de terroristen die de aanslag op deze kerk pleegden. Er werd u immers aan het begin van uw persoonlijk onderhoud de kans gegeven om opmerkingen te geven over uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (NPO dd. 19.08.2022, p. 3). Er kan verder worden toegevoegd dat u bijzonder vage verklaringen aflegt over de aanslag, waardoor de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd wordt. U verklaart namelijk bij Dienst Vreemdelingenzaken dat Boko Haram verantwoordelijk is voor de aanslag (Vragenlijst CGVS punt 5, dd. 08.06.2022). Echter verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat het bandieten waren (NPO dd. 19.08.2022, p. 11). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat u denkt dat het terroristen zijn, maar noemt u Boko Haram niet (NPO dd. 19.08.2022, p. 13). Er kan dan ook nog maar weinig geloof worden gehecht aan uw betrokkenheid bij deze aanslag. Voorts dient opgemerkt dat de door u vermelde dodelijke aanslag op een kerk te Osun State in het jaar 2008, niet teruggevonden kon worden in de beschikbare informatie. In dit kader valt het tevens opmerkelijk te noemen – en wederom getuigend van het geenszins overtuigende karakter van uw verklaringen omtrent deze beweerde aanslag – dat, hoewel u verklaarde dat u die dag nooit zult vergeten, u op geen enkele wijze weet te preciseren wanneer in het jaar 2008 deze aanslag plaatsgevonden zou hebben, afgezien van uw, weinig verhelderende, verklaring dat het op een zondag was (NPO dd. 19.08.2022, p. 11).

Wanneer er wordt gevraagd of u een persoonlijke vrees koestert ten opzichte van kidnappers repliceert u dat u er persoonlijk nog nooit mee te maken kreeg (NPO dd. 19.08.2022, p. 13). Hier dient nogmaals te worden benadrukt dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde algemene situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. Hetzelfde dient te worden gezegd over de (Fulani) Herdsmen. In eerste instantie verklaart u dat u er nog nooit persoonlijk mee te

maken kreeg. Ook tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken maakt u geen enkele vermelding van een vrees ten opzichte van de (Fulani) herdsman (Vragenlijst CGVS punt 5, dd. 08.06.2022 + NPO dd. 19.08.2022, p. 13). U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u zich herinnert dat u als jongen naar de boerderij van uw vader ging en mensen die Hausa spraken u aanvielen met een stok (NPO dd. 19.08.2022, p. 13). Aangezien dit voorval in geen enkel opzicht de reden is waarom u ervoor koos Nigeria te verlaten – u koos er immers simpelweg voor om de boerderij van uw vader niet meer te bezoeken – kan er niet worden gesteld dat de mensen die naar de boerderij van uw vader kwamen tijdens uw jeugd een actueel gevaar vormen waardoor u niet zou kunnen terugkeren naar Nigeria. U verklaarde immers zelf dat de directe aanleiding voor uw vertrek uit Nigeria de aanslag op de kerk in Osun State was (NPO dd. 19.08.2022, p. 11), die echter een tweetal jaren voor uw vertrek uit het land plaatsgevonden zou hebben.

Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient besloten dat u geenszins een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk heeft gemaakt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaten Oyo, Osun, Abuja en Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het

slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. C.

Actueel is er voor burgers in de deelstaten Oyo, Osun, Federal Capital Territory en Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) uw studentenkaart uit Oekraïne, (2) uw student permit uit Oekraïne, (3) uw paspoort, (4) de toelatingsbrief voor de universiteit in Oekraïne en (5) huurcontracten uit Oekraïne. Uw paspoort bevat enkel identiteitsgegevens, die hier niet ter discussie gaan. De andere documenten bewijzen dat u in Oekraïne verbleef voordat u naar België kwam. Hierbij dient te worden opgemerkt dat enkel uw vrees ten opzichte van Nigeria wordt nagegaan. Het feit dat u in Oekraïne woonde staat evenzeer niet ter discussie.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 24 augustus 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de opmerkingen vanwege uw advocate die uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS bijwoonde – zo stelde deze dat u reeds 12 jaar voor uw aankomst in België Nigeria verliet, en de algemene situatie in het land verslechterde (1), dat u een bekend voetballer zou zijn en u daarom riskeert geviséerd te worden (2), en het ook belangrijk is dat u een kind heeft in Oekraïne (3); dient opgemerkt dat (1) uw advocate op geen enkele wijze concretiseerde op welke manier de verslechterde algemene situatie in Nigeria waarvan zij gewag maakte, zou aantonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en of vervolgd, of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat; dat (2) u dan misschien wel de voetbalsport kan beoefenen maar nergens uit blijkt dat u een (nationaal) gekend voetbalfiguur zou zijn in Nigeria, laat staan dat u omwille van deze reden vervolging zou moeten vrezen; en dat (3) niet ingezien kan worden op welke manier het feit dat u een kind zou hebben in Oekraïne – dat op heden bij zijn moeder in Oekraïne zou verblijven (zie 'Verklaring DVZ', p. 9, punt 17) – relevant is in het kader van de beoordeling van uw beweerde vrees voor vervolging, dan wel risico op het lijden van ernstige schade, ten aanzien van Nigeria.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: EU-Handvest), van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) van artikel 33 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Asielprocedurerichtlijn), van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4 en 48/6, § 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: KB CGVS) en van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Tijdens uw interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) haalt u aan dat u de algemene situatie vreest in Nigeria. U verklaart dat er elke dag mensen worden gedood of ontvoerd. U zou als christen niet veilig zijn in Nigeria omdat Boko Haram aanslagen pleegt op christenen. U haalt hierbij een voorbeeld aan uit 2008 of 2009, waar de groepering Boko Haram een aanslag pleegde op een kerk. U vermeldt dat u hier zelf niet aanwezig was. Verder verklaart u dat u als bekende voetballer een gevisieerd persoon bent in Nigeria. U ontving echter nooit persoonlijke bedreigingen. Verder vermeldt u de corruptie in Nigeria en verklaart u dat u niet zo wilt leven. Tot slot vermeldt u een voorval waarbij u geld ging afhalen bij een ATM en dit geld werd gestolen (Vragenlijst CGVS punt 5, dd. 08.06.2022).

Tijdens uw interview op het CGVS verklaart u dat uw problemen stammen uit het feit dat Nigeria is verdeeld tussen christendom en islam en dat u afkomstig bent van het gebied Biafra. U verklaart dat u altijd herkend zal worden als Igbo persoon, en de Nigeriaanse bevolking het u zou kwalijk nemen dat de Biafra bevolking een aantal decennia terug een oorlog startte. Verder verklaart u dat veel mensen in Nigeria werkloos zijn, dat mensen u zouden aanvallen omdat u twaalf jaar in Europa woonde, dat er verschillende islamitische groeperingen actief zijn in Nigeria en dat u zal overvallen worden omdat ze zouden zien dat u geld heeft (NPO dd. 19.08.2022, p. 10).

Er dient opgemerkt te worden dat zowel tijdens uw interview bij DVZ als tijdens uw vrij relaas op het CGVS u enkel en alleen – op een zeer vage manier – de algemene situatie in Nigeria vermeldt. Er dient te worden opgemerkt – en benadrukt – dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere verwijzing naar de algemene (onveilige) situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen.

Er werd dan ook tijdens de tweede helft van uw interview op het CGVS gevraagd om duidelijk uiteen te zetten wat u juist (persoonlijk) vreest. U repliceerde met het volgende: bandieten, terroristen, kidnappers, (Fulani) herdsman. Wanneer u werd gevraagd waarom u een persoonlijke vrees had voor bandieten repliceerde u dat u christen bent en afkomstig bent van de Biafra regio. U verklaarde dat u in 2009 samen met uw zus werd aangevallen omdat bandieten haar tas wilden stelen. U verklaarde echter dat u deze bandieten nog nooit eerder zag en achteraf nooit meer zag. Wanneer u wordt gevraagd of de aanval tegen u persoonlijk gericht was – meer specifiek of u zelf denkt dat als iemand anders er op dat moment op die plaats was, deze eveneens zou zijn aangevallen – verklaart u dat dit zeker het geval zou zijn geweest. Er kan dus worden vastgesteld dat de aanval op u en uw zus volledig willekeurig was. In geen enkel opzicht kan u bewijzen dat dit gebeurde doordat u christen bent of van de regio Biafra afkomstig zou zijn (NPO dd. 19.08.2022, p. 11, 12, 13). Het enige wat op basis van uw verklaringen vastgesteld kan worden, is dat uw zus het slachtoffer werd van een handtasdiefstal.

Wat betreft uw verklaringen dat u afkomstig zou zijn uit Biafra (NPO dd. 19.08.2022, p. 10), dienen volgende vaststellingen gedaan. U verwees in deze context naar de oorlog die plaatsvond in het jaar 1976 [u doelde waarschijnlijk op het jaar 1967], verklaarde dat vele Biafranen weden vermoord, en de kwestie nog steeds niet is opgelost; en dat, als je ergens heen reist in Nigeria, 'ze' steeds zien dat je Igbo bent en 'ze' je er dan van beschuldigen dat je een oorlog startte. U verklaarde voorts dat u ook een vrees koestert omdat u Biafraan zou zijn, 'ze' duidelijk gemaakt hebben dat jullie leven er niet veilig is, 'ze' zich de oorlog herinneren, en 'jullie' hun afstammelingen zijn (NPO dd. 19.08.2022, p. 12).

Het dient echter opgemerkt dat – ondanks uw bewering afkomstig te zijn uit Biafra – u verklaarde tijdens uw leven te Nigeria, enkel te Oyo State, Oshun State, Lagos en Abuja te hebben gewoond (NPO dd. 19.08.2022, p. 4). Op basis van de aan het administratief toegevoegde informatie – waaruit blijkt dat geen van deze deelstaten ooit deel hebben uitgemaakt van wat als 'Biafra' zou kunnen worden beschouwd – kan niet ingezien worden waarom u beweert 'afkomstig' te zijn uit Biafra of een 'Biafraan' te zijn. Tijdens uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken, liet u uw beweerde Biafra-afkomst voorts helemaal onvermeld en formuleerde u geen enkele vrees in deze context. Wat betreft uw suggestie dat u als sympathisant van Biafra zou worden gezien omwille van uw etnische herkomst – Igbo – dient opgemerkt dat, volgens de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, er zo'n 33 miljoen Igbo wonen in Nigeria, deze ongeveer 19% uitmaken van de gehele Nigeriaanse bevolking, en een van de drie grootste etnische groepen in Nigeria vormen. Nergens in de beschikbare informatie valt terug te vinden dat Igbo in Nigeria gevisieerd of vervolgd zouden worden, louter omwille van hun etnische herkomst. Uw bewering dat u, louter omwille van uw Igbo-etnie, gevisieerd zou worden in Nigeria en ervan beschuldigd zou worden schuld te treffen aan de Biafra-oorlog, valt dan ook niet ernstig te nemen.

Vervolgens wordt er u gevraagd wat uw persoonlijke vrees voor terroristen betreft. U verklaart dat de terroristen van Nigeria een islamitisch land willen maken en dat de president van Nigeria zelf islamitisch is. Wanneer wordt gevraagd of de terroristen u ooit persoonlijk viseerden repliceerde u in eerste instantie 'nee nooit'. Hierna verklaart u echter dat er een aanslag plaatsvond op een kerk en dat u dacht dat de daders terroristen waren. De aanslag gebeurde, volgens uw verklaringen, in 2008 in de 'Assemblers of God' kerk in Osun State. U verklaart dat er ongeveer zes mensen werden neergeschoten die dag. Er dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingen duidelijk verklaart dat u niet aanwezig was in deze kerk (Vragenlijst CGVS punt 5, dd. 08.06.2022). Echter verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u wel in deze kerk aanwezig was tijdens de aanslag (NPO dd. 19.08.2022, p. 11). Gelet op de bovenstaande tegenstrijdigheid kan er nog weinig geloof worden gehecht aan uw aanwezigheid en dus persoonlijke vrees ten opzichte van de terroristen die de aanslag op deze kerk pleegden. Er werd u immers aan het begin van uw persoonlijk onderhoud de kans gegeven om opmerkingen te geven over uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (NPO dd. 19.08.2022, p. 3). Er kan verder worden toegevoegd dat u bijzonder vage verklaringen aflegt over de aanslag, waardoor de algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnd wordt. U verklaart namelijk bij Dienst Vreemdelingenzaken dat Boko Haram verantwoordelijk is voor de aanslag (Vragenlijst CGVS punt 5, dd. 08.06.2022). Echter verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat het bandieten waren (NPO dd. 19.08.2022, p. 11). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat u denkt dat het terroristen zijn, maar noemt u Boko Haram niet (NPO dd. 19.08.2022, p. 13). Er kan dan ook nog maar weinig geloof worden gehecht aan uw betrokkenheid bij deze aanslag. Voorts dient opgemerkt dat de door u vermelde dodelijke aanslag op een kerk te Osun State in het jaar 2008, niet teruggevonden kon worden in de beschikbare informatie. In dit kader valt het tevens opmerkelijk te noemen – en wederom getuigend van het geenszins overtuigende karakter van uw verklaringen omtrent deze beweerde aanslag – dat, hoewel u verklaarde dat u die dag nooit zult vergeten, u op geen enkele wijze weet te preciseren wanneer in het jaar 2008 deze aanslag plaatsgevonden zou hebben, afgezien van uw, weinig verhelderende, verklaring dat het op een zondag was (NPO dd. 19.08.2022, p. 11).

Wanneer er wordt gevraagd of u een persoonlijke vrees koestert ten opzichte van kidnappers repliceert u dat u er persoonlijk nog nooit mee te maken kreeg (NPO dd. 19.08.2022, p. 13). Hier dient nogmaals te worden benadrukt dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde algemene situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. Hetzelfde dient te worden gezegd over de (Fulani) Herdsmen. In eerste instantie verklaart u dat u er nog nooit persoonlijk mee te maken kreeg. Ook tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken maakt u geen enkele vermelding van een vrees ten opzichte van de (Fulani) herdsman (Vragenlijst CGVS punt 5, dd. 08.06.2022 + NPO dd. 19.08.2022, p. 13). U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u zich

herinnert dat u als jongen naar de boerderij van uw vader ging en mensen die Hausa spraken u aanvielen met een stok (NPO dd. 19.08.2022, p. 13). Aangezien dit voorval in geen enkel opzicht de reden is waarom u ervoor koos Nigeria te verlaten – u koos er immers simpelweg voor om de boerderij van uw vader niet meer te bezoeken – kan er niet worden gesteld dat de mensen die naar de boerderij van uw vader kwamen tijdens uw jeugd een actueel gevaar vormen waardoor u niet zou kunnen terugkeren naar Nigeria. U verklaarde immers zelf dat de directe aanleiding voor uw vertrek uit Nigeria de aanslag op de kerk in Osun State was (NPO dd. 19.08.2022, p. 11), die echter een tweetal jaren voor uw vertrek uit het land plaatsgevonden zou hebben.

Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient besloten dat u geenszins een ‘gegronde vrees voor vervolging’, zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk heeft gemaakt.(...)

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: (1) uw studentenkaart uit Oekraïne, (2) uw student permit uit Oekraïne, (3) uw paspoort, (4) de toelatingsbrief voor de universiteit in Oekraïne en (5) huurcontracten uit Oekraïne. Uw paspoort bevat enkel identiteitsgegevens, die hier niet ter discussie gaan. De andere documenten bewijzen dat u in Oekraïne verbleef voordat u naar België kwam. Hierbij dient te worden opgemerkt dat enkel uw vrees ten opzichte van Nigeria wordt nagegaan. Het feit dat u in Oekraïne woonde staat evenzeer niet ter discussie.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 24 augustus 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de opmerkingen vanwege uw advocate die uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS bijwoonde – zo stelde deze dat u reeds 12 jaar voor uw aankomst in België Nigeria verliet, en de algemene situatie in het land verslechterde (1), dat u een bekend voetballer zou zijn en u daarom riskeert gevisieerd te worden (2), en het ook belangrijk is dat u een kind heeft in Oekraïne (3); dient opgemerkt dat (1) uw advocate op geen enkele wijze concretiseerde op welke manier de verslechterde algemene situatie in Nigeria waarvan zij gewag maakte, zou aantonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en of vervolgd, of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat; dat (2) u dan misschien wel de voetbalsport kan beoefenen maar nergens uit blijkt dat u een (nationaal) gekend voetballer zou zijn in Nigeria, laat staan dat u omwille van deze reden vervolging zou moeten vrezen; en dat (3) niet ingezien kan worden op welke manier het feit dat u een kind zou hebben in Oekraïne – dat op heden bij zijn moeder in Oekraïne zou verblijven (zie ‘Verklaring DVZ’, p. 9, punt 17) – relevant is in het kader van de beoordeling van uw beweerde vrees voor vervolging, dan wel risico op het lijden van ernstige schade, ten aanzien van Nigeria.”

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat verzoeker zijn nood aan internationale bescherming niet aannemelijk maakt. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoonde dat de motivering in de bestreden beslissing onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermogt voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten.

Verzoeker geeft te kennen dat hij een vrees voor vervolging heeft omwille van zijn godsdienst en stelt dat dit niet werd onderzocht door de verwerende partij. Verzoeker gaat hierbij dan ook volstrekt voorbij aan de in de bestreden beslissing gemaakte analyse, die wat dit aspect betreft voor de duidelijkheid wordt herhaald:

"U verklaart dat er elke dag mensen worden gedood of ontvoerd. U zou als christen niet veilig zijn in Nigeria omdat Boko Haram aanslagen pleegt op christenen. U haalt hierbij een voorbeeld aan uit 2008 of 2009, waar de groepering Boko Haram een aanslag pleegde op een kerk. U vermeldt dat u hier zelf niet aanwezig was. Verder verklaart u dat u als bekende voetballer een gevisieerd persoon bent in Nigeria. U ontving echter nooit persoonlijke bedreigingen." (eigen onderlijning) (...)

"Tijdens uw interview op het CGVS verklaart u dat uw problemen stammen uit het feit dat Nigeria is verdeeld tussen christendom en islam en dat u afkomstig bent van het gebied Biafra. U verklaart dat u altijd herkend zal worden als Igbo persoon, en de Nigeriaanse bevolking het u zou kwalijk nemen dat de Biafra bevolking een aantal decennia terug een oorlog startte. Verder verklaart u dat veel mensen in Nigeria werkloos zijn, dat mensen u zouden aanvallen omdat u twaalf jaar in Europa woonde, dat er verschillende islamitische groeperingen actief zijn in Nigeria en dat u zal overvallen worden omdat ze zouden zien dat u geld heeft (NPO dd. 19.08.2022, p. 10)." (eigen onderlijning) (...)

"Er dient opgemerkt te worden dat zowel tijdens uw interview bij DVZ als tijdens uw vrij relaas op het CGVS u enkel en alleen – op een zeer vage manier – de algemene situatie in Nigeria vermeldt. Er dient te worden opgemerkt – en benadrukt – dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere verwijzing naar de algemene (onveilige) situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. Er werd dan ook tijdens de tweede helft van uw interview op het CGVS gevraagd om duidelijk uiteen te zetten wat u juist (persoonlijk) vreest. U repliceerde met het volgende: bandieten, terroristen, kidnappers, (Fulani) herdsman. Wanneer u werd gevraagd waarom u een persoonlijke vrees had voor bandieten repliceerde u dat u christen bent en afkomstig bent van de Biafra regio. U verklaarde dat u in 2009 samen met uw zus werd aangevallen omdat bandieten haar tas wilden stelen. U verklaarde echter dat u deze bandieten nog nooit eerder zag en achteraf nooit meer zag. Wanneer u wordt gevraagd of de aanval tegen u persoonlijk gericht was – meer specifiek of u zelf denkt dat als iemand anders er op dat moment op die plaats was, deze eveneens zou zijn aangevallen – verklaart u dat dit zeker het geval zou zijn geweest. Er kan dus worden vastgesteld dat de aanval op u en uw zus volledig willekeurig was. In geen enkel opzicht kan u bewijzen dat dit gebeurde doordat u christen bent of van de regio Biafra afkomstig zou zijn (NPO dd. 19.08.2022, p. 11, 12, 13). Het enige wat op basis van uw verklaringen vastgesteld kan worden, is dat uw zus het slachtoffer werd van een handtasdiefstal." (eigen onderlijning) (...)

"Vervolgens wordt er u gevraagd wat uw persoonlijke vrees voor terroristen betreft. U verklaart dat de terroristen van Nigeria een islamitisch land willen maken en dat de president van Nigeria zelf islamitisch is. Wanneer wordt gevraagd of de terroristen u ooit persoonlijk viseerden repliceerde u in eerste instantie 'nee nooit'. Hierna verklaart u echter dat er een aanslag plaatsvond op een kerk en dat u dacht dat de daders terroristen waren. De aanslag gebeurde, volgens uw verklaringen, in 2008 in de 'Assemblers of God' kerk in Osun State. U verklaart dat er ongeveer zes mensen werden neergeschoten die dag. Er dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingen duidelijk verklaart dat u niet aanwezig was in deze kerk (Vragenlijst CGVS punt 5, dd. 08.06.2022). Echter verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u wel in deze kerk aanwezig was tijdens de aanslag (NPO dd. 19.08.2022, p. 11). Gelet op de bovenstaande tegenstrijdigheid kan er nog weinig geloof worden gehecht aan uw aanwezigheid en dus persoonlijke vrees ten opzichte van de terroristen die de aanslag op deze kerk pleegden. Er werd u immers aan het begin van uw persoonlijk onderhoud de kans gegeven om opmerkingen te geven over uw interview bij de Dienst Vreemdelingen (NPO dd. 19.08.2022, p. 3). Er kan verder worden toegevoegd dat u bijzonder vage verklaringen aflegt over de aanslag, waardoor de algemene geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder ondermijnd wordt. U verklaart namelijk bij Dienst Vreemdelingen dat Boko Haram verantwoordelijk is voor de aanslag (Vragenlijst CGVS punt 5, dd. 08.06.2022). Echter verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat het bandieten waren (NPO dd. 19.08.2022, p. 11). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u dan weer dat u denkt dat het terroristen zijn, maar noemt u Boko Haram niet (NPO dd. 19.08.2022, p. 13). Er kan dan ook nog maar weinig geloof worden gehecht aan uw betrokkenheid bij deze aanslag. Voorts dient opgemerkt dat de door u vermelde dodelijke aanslag op een kerk te Osun State in het jaar 2008, niet teruggevonden kon worden in de beschikbare informatie. In dit kader valt het tevens opmerkelijk te noemen – en wederom getuigend van het geenszins overtuigende karakter van uw verklaringen omtrent deze beweerd aanslag – dat, hoewel u verklaarde dat u die dag nooit zult vergeten, u op geen enkele wijze weet te preciseren wanneer in het jaar 2008 deze aanslag plaatsgevonden zou hebben, afgezien van uw, weinig verhelderende, verklaring dat het op een zondag was (NPO dd. 19.08.2022, p. 11).

Wanneer er wordt gevraagd of u een persoonlijke vrees koestert ten opzichte van kidnappers repliceert u dat u er persoonlijk nog nooit mee te maken kreeg (NPO dd. 19.08.2022, p. 13). Hier dient nogmaals te worden benadrukt dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als

vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde algemene situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. Hetzelfde dient te worden gezegd over de (Fulani) Herdsmen. In eerste instantie verklaart u dat u er nog nooit persoonlijk mee te maken kreeg. Ook tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken maakt u geen enkele vermelding van een vrees ten opzichte van de (Fulani) herdsman (Vragenlijst CGVS punt 5, dd. 08.06.2022 + NPO dd. 19.08.2022, p. 13). U verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u zich herinnert dat u als jongen naar de boerderij van uw vader ging en mensen die Hausa spraken u aanvielen met een stok (NPO dd. 19.08.2022, p. 13). Aangezien dit voorval in geen enkel opzicht de reden is waarom u ervoor koos Nigeria te verlaten – u koos er immers simpelweg voor om de boerderij van uw vader niet meer te bezoeken – kan er niet worden gesteld dat de mensen die naar de boerderij van uw vader kwamen tijdens uw jeugd een actueel gevaar vormen waardoor u niet zou kunnen terugkeren naar Nigeria. U verklaarde immers zelf dat de directe aanleiding voor uw vertrek uit Nigeria de aanslag op de kerk in Osun State was (NPO dd. 19.08.2022, p. 11), die echter een tweetal jaren voor uw vertrek uit het land plaatsgevonden zou hebben.”

Hieruit blijkt aldus dat verzoekers verklaringen christen te zijn en hierdoor een gegronde vrees voor vervolging te koesteren wel degelijk werden geanalyseerd. In navolging van de commissaris-generaal dient er te worden vastgesteld dat verzoeker geen concrete noch persoonlijke vrees voor vervolging kan aannemelijk maken, doch blijft steken in louter algemene beweringen, zonder deze op zijn persoon te betrekken.

De stelling dat in Nigeria christenen het doelwit zijn louter en alleen, omdat zij hun godsdienst belijden en geen moslim zijn en er verschillende aanvallen op christenen zijn van Boko Harma en Fulani-herders zonder dat de overheid hulp biedt onder verwijzing van algemene informatie in en gevoegd aan het verzoekschrift volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft desbetreffend nog steeds in gebreke. Hetzelfde geldt voor de algemene bewering dat verzoeker bij terugkeer zal worden onderworpen aan ernstige mensenrechtenschendingen en op zeer ernstige wijze een veroordeling riskeert. Ook hier blijft het slechts bij algemene beweringen die verzoeker niet concreet maakt, noch op zijn persoon betrekt.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit de verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Oyo, Osun, Federal Capital Territory en Lagos in Nigeria geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat,

toont verzoeker niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF